

Kdor je zadovoljen, najmanj potrebuje.

N neki vasi sta živela dva soseda, po imenu Božič in Cvetko. Oba sta imela obilo otrok, a pridelki njunega posestva so dajali malo živeža. Posebno pa je dolgotrajna suša v zadnjem času obema napravila veliko stisko in pomanjkanje. Ko sta videla, da jima je pošel celo ves živež, napotila sta se k premožnim ljudem prosit podpore.

Obiskala sta že mnogo hiš in tako prišla do nekega lepega in visokega poslopja, kjer je bival imeniten gospod. Tukaj prosita za milodar. Gospod podari vsakemu jeden goldinar. Božič ga vzame in zadovoljen shrani v žep. Cvetko pa ga ni hotel vzeti, ker se je zanašal, da bode dobil več. Ker pa mu gospod noče dati več, vrže mu Cvetko še ta goldinar pred noge ter odide za Božičem.

Ko gresta tako dalje, prideta do nekega trgovca, pri katerem se je dobilo prav lepo in ceno blago za obleko. Oba sta potrebovala take robe za svoje uboge družine. Božič gre v prodajalnico in kupi blago, a Cvetko si ni upal notri, ker ni imel zadosti denarja, da bi plačal. Manjkal mu je ravno jeden goldinar.

Skesan in žalosten se povrne Cvetko k gospodu ter ga prosi, da bi mu odpustil in dal tisti goldinar. Gospod pa ga ostro pogleda in mu reče: „Prej ga nisi hotel vzeti, sedaj pa ti ga ne dam, ker ga nisi vreden.“ Osramoten gre k Božiču in mu toži svojo nevoljo. Sedaj pa tudi Božič noče poslušati njegovega moledovanja, ampak mu še svarilno reče: „Ti nisi vreden, da bi te kdo obžaloval, ker nisi zadovoljen s tem, kar ti ljudje po milosti dajo. Če bi bil ti takrat vzel denar, kakor sem ga vzel zadovoljno jaz, lahko bi kupil blaga ter spravil obleko za svoje uboge otroke. Sedaj vidiš, kako ti je tvoja nezadovoljnost škodovala, torej v drugič bodi boljši!“

Kristina Košar.

